

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 89 0 К 023298 13 Квлз
Бања Лука, 20.08.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Д. Ф., због кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М. Е. из П., против правоснажне пресуде Основног суда у Сокоцу број: 89 0 К 023298 11 К од 11.01.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 20.08.2013. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сокоцу број: 89 0 К 023298 11 К од 11.01.2013. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број: 89 0 К 023298 13 Кж од 21.05.2013. године, оглашен је кривим оптужени Д. Ф., због кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗРС) и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци.

Против тих пресуда бранилац осуђеног, адвокат М. Е. из П. је благовремено поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде Кривичног закона, с приједлогом да се Захтјев усвоји те правоснажна осуђујућа пресуда преиначи у ослобађајућу или да се иста укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на Захтјев, републички тужилац Бранка Милошевић је оспорила основаност Захтјева, образлажући да се Захтјев заснива на тврдњи да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено, па с обзиром на то да није повријеђен Кривични закон на штету осуђеног, предложила је да се Захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд је испитивање повреда закона, у смислу одредби члана 354. ЗКП РС, ограничио само на оне повреде на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Поведа Кривичног закона, као основ за подношење овог правног лијека против правоснажне пресуде, у смислу цитираних одредби из члана 350. ЗКП РС, подразумијева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију одлуку. Могућност побијања правоснажне пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, овим ванредним правним средством није прописана, нити се повреда Кривичног закона као законски основ за овај правни лијек, може градити на тези о мањкавој чињеничној подлози пресуде.

Из образложења поднесеног Захтјева произлази да се разлозима на којима се темељи тврдња о повреди Кривичног закона, првенствено доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде, када се апострофира да ничим није на поуздан начин доказано да је осуђени починио кривично дјело које му се ставља на терет, а слиједом тога, на темељу таквих недостатака правоснажне пресуде, изводи тврдња о погрешној примјени Кривичног закона у виду погрешне правне квалификације радњи осуђеног, које по тврдњи подносиоца Захтјева, немају обиљежје кривичног дјела.

Међутим, с обзиром на то да позивање на повреду Кривичног закона подразумијева респектовање чињеничне основе побијане пресуде као потпуне и правилне, како је то напријед већ наглашено, онда се не може прихватити као основан приговор Захтјева о учињеној повреди Кривичног закона, који се темељи на ревизији чињеничне основе пресуде.

Из изнијетих разлога, овај суд налази да поднесени Захтјев браниоца осуђеног није основан, јер повреда закона на које се позива подносилац Захтјева није учињена, па је у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС одлучено као у изреци, тако што је захтјев ,као неоснован, одбијен.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић